

Opinia

Zarządu Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

w sprawie

projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych
(druk senacki nr 366)

Związek Gmin Wiejskich RP jako największa ogólnopolska organizacja skupiająca gminy wiejskie i miejsko-wiejskie z uwagą śledzi zainicjowaną przez Senat RP inicjatywę ustawodawczą dotyczącą wprowadzenia nowelizacji zapisów ustawy **o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych**. Wprawdzie projektodawcy skoncentrowali się na złagodzeniu zasad odległościowej lokalizacji inwestycji mieszkaniowych od istniejących i projektowanych urządzeń elektrowni wiatrowych oraz na aspektach prawnych dysponowania zasobami gruntowymi, ale samorząd, a przynajmniej ZGWRP, opiniowany projekt rozpatruje także w kontekście odblokowania inwestycji w zakresie wykorzystania siły wiatru w ramach wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Uważamy, że będący nakazem chwili wymagany i stale postępujący proces dekarbonizacji źródeł energii w sposób naturalny skłania gospodarkę państw w kierunku zwiększania udziału energetyki wiatrowej, tworząc z niej jeden z podstawowych komponentów OZE. Wdrożoną, obecnie obowiązującą ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, a szczególnie jej art. 4 - określający parametr odległościowy tzw. „kryterium 10H”, ZGWRP niejednokrotnie określał jako szkodliwy i skutkujący między innymi:

- utratą korzyści finansowych i infrastrukturalnych w gminach,
- wyłączeniem z zabudowy mieszkaniowej (w tym siedliskowej) znacznych powierzchni gmin i kraju,
- wtrzymaniem prac planistycznych w niektórych gminach,
- chaosem dotyczącym wydawania decyzji o warunkach zabudowy z powodu stosowania w okresie 3 lat przepisów przejściowych, o czym wspomina się w uzasadnieniu do opiniowanej ustawy,
- blokadą realizacji nowych projektów w zakresie energetyki wiatrowej z powodu braku obszarów spełniających nowe wymogi ustawowe. Inwestycje, które powstały po 2016 roku, otrzymały konieczne pozwolenia jeszcze przed wprowadzeniem obostrzeń,
- brakiem możliwości realizacji inwestycji w oparciu o nowe technologie,
- brakiem możliwości modernizacyjnych istniejących elektrowni wiatrowych.

ZGWRP wskazuje na, ujętą w uzasadnieniu projektu ustawy, niezmiernie ważną „dwukierunkowość” istniejącej regulacji, dotyczącej ograniczenia zarówno w lokalizacji elektrowni wiatrowych w stosunku do istniejących budynków mieszkalnych, jak i lokalizację budynków mieszkalnych w stosunku do istniejących oraz planowanych elektrowni wiatrowych. Nie ulega wątpliwości, że istniejąca regulacja doprowadziła do swoistego zablokowania zabudowy mieszkaniowej na znacznych obszarach gmin, w szczególności na terenach intensywnie zurbanizowanych, ale także terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową.

Uwzględniając powyższe, ZGWRP pozytywnie odnosi się do kierunku zmian ustawy oraz wnosi aby i ten projekt ustawy miał charakter dwutorowy. Jesteśmy zainteresowani, aby zmieniał on stan prawny z korzyścią dla racjonalnego wykorzystania terenów pod zabudowę mieszkaniową i równocześnie odblokował inwestycje w zakresie rozwoju energetyki wiatrowej.

Tym samym wnosimy jednocześnie o wprowadzenie następujących zmian zapisów w projekcie ustawy:

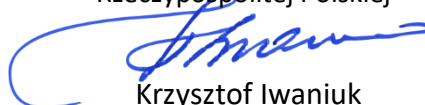
- W miejsce proponowanej „pięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej”, czyli nowej reguły: tym razem 5H - **wprowadzić ustawowo określoną minimalną odległość elektrowni wiatrowej od zabudowań mieszkaniowych, wraz ze stworzeniem możliwości kształtowania rzeczywistej odległości ponad minimalną, - w drodze lokalnego władztwa gmin - w ramach lokalnej procedury planistycznej.** Za minimalną odległość, która byłaby wskazana w ustawie, na podstawie opracowań naukowych, uznaje się odległość 500 metrów. W uzasadnieniu podajemy, że proponowana minimalna odległość określona regułą 5H, na skutek postępu technologicznego urządzeń jest w metrach bieżących zbliżona do odległości 10H w roku 2016. Należy także uwzględnić to, że postęp spowodował pracę elektrowni wiatrowych z dużo niższym natężeniem hałasu, zmniejszył się ich wpływ na otoczenie, a ich wydajność wyraźnie wzrosła.
- Utrzymanie, jako podstawowej, zasady lokowania nowych elektrowni wiatrowych wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- Ostateczna odległość od zabudowań mieszkalnych elektrowni wiatrowych (i odwrotnie) będzie wynikiem władztwa lokalnego (przy zachowaniu minimalnej odległości) oraz wydawanej przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla projektowanej inwestycji na podstawie szczegółowego raportu oddziaływania na środowisko.

Zaproponowane przez ZGWRP zmiany w projekcie ustawy zapewnią nie tylko zrównoważony rozwój w obszarze energetyki wiatrowej w Polsce, ale przywracają władztwo planistyczne samorządom, wzmacniając dostępne gminom narzędzia planistyczne. Proponowane zapisy zawierają jednocześnie kompromis akceptowalny zarówno przez samorządy jak i przez sektor energetyki wiatrowej – poprzez zniesienie reguły odległościowej, określając jej dopuszczalność przez jedyny dokument gwarantujący ład przestrzenny tj. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Gminy są pozytywnie zorientowane na rozwój zielonej energii, co doskonale wpisuje się w europejski „Zielony Ład”. Nowoczesne elektrownie wiatrowe, budowane na wysokich wieżach jeszcze bardziej zwiększają potencjalną odległość od istniejących budynków mieszkalnych, jak i lokalizację budynków mieszkaniowych w stosunku do planowanych elektrowni wiatrowych. Ponadto, opracowany wspólnie z Polskim Stowarzyszeniem Energetyki Wiatrowej „Kodeks Dobrych Praktyk” stanowi podstawę do stosowania przez samorządy praktycznych narzędzi w celu przejęcia rozwiązań optymalnych zarówno dla mieszkańców jak i dla potencjalnych inwestorów.

Z poważaniem

Przewodniczący
Związku Gmin Wiejskich
Rzeczypospolitej Polskiej

Krzysztof Iwaniuk

Poznań, dnia 27 kwietnia 2021 r.